

Η Πλατεία μας

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΥΛΑ ΤΗΣ ΣΤΙ' ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΙΙΟΥ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΚΑΒΑΛΑΣ

Χριστούγεννα 2006

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!

Τα Χριστούγεννα γιορτάζουμε τη γέννηση του Χριστού.

Ο Χριστός γεννήθηκε σε ένα στάβλο με άχυρα και είχε τα ζώα να τον ζεστάνουν. Ήταν ταπεινός και δεν γεννήθηκε σε ένα παλάτι με δούλους να τον προσκυνάν όπως αρμόζει στους βασιλιάδες.

Ο Χριστός ήρθε στη γη για να φανερώσει την αλήθεια και να μας σώσει από τις αμαρτίες. Με τις πράξεις και τη διδασκαλία του φανέρωσε ότι τα χρήματα δεν είναι το καλύτερο αγαθό.

Τα Χριστούγεννα γιορτάζουμε την γέννηση του Χριστού. Αυτές τις μέρες πηγαίνουμε στην εκκλησία, και γεμίζουμε ελπίδα.

Τις μέρες αυτές γιορτάζουν καλύτερα οι άνθρωποι που έμειναν στην καρδιά παιδιά και με ψυχές ταπεινές γιατί οι μεγάλοι παρασυρμένοι με τις ασχολίες τους ξεχνούν το νόημα των Χριστουγέννων.

Έτσι ας ευχηθούμε να μπει στις καρδιές όλων η γέννηση του Χριστού.

Ελένη Πεφάνη

ΕΘΙΜΑ

Τα Χριστούγεννα είναι η πιο λαμπερή γιορτή του κόσμου και η πιο χαρούμενη γιορτή των παιδιών.

Ένα έθιμο είναι το στόλισμα του Χριστουγεννιάτικου δέντρου.

Σε κάποια νησιά συνηθίζεται αντί για Χριστουγεννιάτικο δέντρο να στολίζουν ένα καράβι, θέλοντας να τονίσουν τη σημα-

σία που έχει για τη χώρα μας η θάλασσα.

Συνηθισμένο έθιμο είναι η ετοιμασία ειδικών γλυκισμάτων για τις μέρες αυτές όπως είναι τα μελομακάρονα, οι κουραμπιέδες, ο μπακλαβάς κ.ά. Ένα έθιμο καθαρά Χριστιανικό είναι το ζύμωμα του Χριστόψωμου που φτιάχνεται σε διάφορες μορφές.

Ένα ακόμα έθιμο είναι το «τάισμα της βρύσης». Στην Κεντρική Ελλάδα τα μεσάνυχτα της παραμονής των Χριστουγέννων οι κοπέλες πηγαίνουν στην πιο κοντινή βρύση και παίρνουν το αμίλητο νερό αφού αφήσουν προηγουμένως εκεί βούτυρο, τυρί ή ψημένο σιτάρι ή κλαδί ελιάς.

Την παραμονή των Χριστουγέννων οι δρόμοι πλημμυρίζουν από τις φωνές των παιδιών που ψάλλουν τα κάλαντα.

Βέβαια πρέπει να αναφέρουμε – χωρίς να ανήκει στα έθιμα – την εκκλησιαστική ακολουθία των Χριστουγέννων που ψάλλεται στις εκκλησίες κατά το ξημέρωμα και είναι γεμάτη από λαμπρούς ύμνους των μεγάλων υμνογράφων της Εκκλησίας.

Νατάσα Παπαναστασίου

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Το χειμώνα όταν χιονίζει εμείς τα παιδιά βγαίνουμε έξω όλο χαρά για να παίξουμε με τους

φίλους μας χιονοπόλεμο. Επίσης είμαστε πολύ χαρούμενοι που δεν έχουμε σχολείο και είμαστε ελεύθεροι για να διασκεδάσουμε. Καμιά φορά πηγαίνουμε στα βουνά με τους φίλους μας για να κάνουμε σκι στις πίσστες που έχει στο βουνό εκεί πέρα. Συνήθως μαζευόμαστε μια παρέα κάπου και φτιάχνουμε χιονάνθρωπους, τους αφήνουμε σε κάποιο μέρος μέχρι να παγώσουνε για να μη χαλάσουν εύκολα.

Ασπρίντζ Ζέκια

ΤΟ ΖΥΜΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΨΩΜΟΥ

Είναι μια από τις «ζεστές» και «νόστιμες» Χριστουγεννιάτικες

προετοιμασίες. Το «ζύμωμα του Χριστόψωμου» είναι παλιά συνήθεια που τη συναντούσε κανείς περισσότερο

στους κατοίκους των χωριών, δηλαδή σε όσους ασχολούνται με χωράφια και τα ζώα (αγρότες και κτηνοτρόφοι). Και σήμερα ακόμη, απλές και τα-

πεινές νοικοκυρές ετοιμάζουν τη ζύμη με ιδιαίτερη ευλάβεια. Αυτή η προετοιμασία θεωρείται Θείο έργο και είναι έθιμο καθαρά Χριστιανικό. Κάθε τόπος φτιάχνει το Χριστόψωμο με το δικό του τρόπο και το δίνει και μια ξεχωριστή ονομασία, όπως «Το ψωμί του Χριστού», «Σταυροί», «Βλάχες» κ.ά.
Άγγελος Μπούμπα

ΓΙΟΡΤΙΝΟ ΚΕΪΚ

ΥΛΙΚΑ :

500 γραμ. αλεύρι
250 γραμ. βούτυρο
250 γραμ. τρούφα σοκολάτας
4 αυγά
1 κουταλιά της σούπας τρίμμα από πορτοκάλι
1 κουταλάκι του γλυκού τρίμμα από λεμόνι
1 πρέζα αλάτι
1 μεγάλο φλιτζάνι ζάχαρη

ΕΚΤΕΛΕΣΗ :

Βάζουμε τη ζάχαρη και το αλεύρι σε ένα μεγάλο σκεύος (το βούτυρο δύο ώρες έξω από το ψυγείο) χτυπάμε με το χέρι

βούτυρο και ζάχαρη μέχρι να γίνουν ένα μείγμα. Προσθέτουμε τα αυγά και χτυπάμε πάλι το μείγμα. Προσθέτουμε πορτοκάλι, λεμόνι, αλάτι και το αλεύρι. Ανακατεύουμε όλα τα υλικά με το χέρι και μετά με το μίξερ 3' της ώρας.

Στο τέλος προσθέτουμε την τρούφα και ανακατεύουμε με το χέρι (όχι με το μίξερ, κολλά στους έλικες ή τρούφα).

Αδειάζουμε το μείγμα σε φόρμα του κέικ που έχουμε αλείψει με βούτυρο καλά σε όλα τα σημεία και μετά προσθέτουμε 1-2 κουταλιές σούπας αλεύρι. Γυρίζουμε τη φόρμα ώστε να κολλήσει πάνω στο βούτυρο. (Έτσι θα βγαίνει εύκολα το κέικ). Ψήνουμε σε προθεσμασμένο φούρνο 190° C για ¾ της ώρας, ανάλογα με τον φούρνο.

Δοκιμάζουμε μετά τα 30' τσιμπώντας το κέικ με καλαμάκι από σουβλάκι.

Το σερβίρουμε αφού το βγάλουμε αναποδογυρίζοντας την φόρμα και σουρώνουμε άχνη πάνω του με σουρωτήρι για να απλωθεί ομοιόμορφα.

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ – ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΗ !!!

Ευτυχία Σιμητσάκου

ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ

Οι Καλικάντζαροι είναι εκείνα τα κακομούτσουνα, ζαβολιάρικα, μαυριδερά και ξερακιανά

πλασματάκια εκείνα τ' αερικά, τα νεραΐδογεννημένα με τα μυτερά αυτιά, τις σουβλερές μύτες και τις κόκκινες σαν φλογίτσες γλώσσες, που ζουν πολύ βαθιά μέσα στη γη. Πρώτα – πρώτα είναι πολύ ζηλιάρικα. Ζηλεύουν εμάς τους ανθρώπους που χαμογελάμε, που τραγουδάμε και χαιρόμαστε. Μισούν αφάνταστα τον ήλιο και το φως που ζωή σε ότι υπάρχει πάνω στη γη. Έτσι, λοιπόν παίρνουν πριόνια, τσεκούρια και μπαλτάδες και όλο το χρόνο προσπαθούν να κόψουν το δέντρο που στηρίζει τη γη. Τους αρέσει, βλέπετε, να προκαλούν αναστάτωση, φασαρίες και καταστροφή. Το Δωδεκάημερο ανεβαίνουν πάνω στη Γη κάνοντας ένα σωρό ζημιές. Όλα αυτά όμως, μέχρι την έλευση των Φώτων. Με τον αγιασμό των υδάτων, οι Καλικάντζαροι τρομοκρατημένοι ξαναγυρνούν στα έγκατα όπου βλέπουν το δέντρο να μεγαλώνει. Έτσι, ο κύκλος συνεχίζεται...

Άννα Καϊτατζή

ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ

Ακούω πως στη Νέα Υόρκη, στη γωνιά των είκοσι έξι δρόμων και του Μπρόδγουεη στους χειμωνιάτικους μήνες στέκεται ένας άνθρωπος και παρακαλάει

τους περαστικούς να πάρουν κανέναν άστεγο απ' αυτούς που μαζεύονται γύρω του, για μια νύχτα, στο σπίτι τους.

Ο κόσμος δεν αλλάζει μ' αυτό, οι σχέσεις ανθρώπου με άνθρωπο δεν καλυτερεύουν, ο αιώνας της εκμετάλλευσης δε συντομεύεται μ' αυτό.

Όμως μερικοί άνθρωποι αποχτούν ένα νυχτερινό καταφύγιο, ο άνεμος κρατιέται μακριά τους για μια νύχτα, το χιόνι που τους προορίζονταν πέφτει στο γυμνό δρόμο.

Μην πετάξεις το βιβλίο σου, συ που με διαβάξεις, συνάνθρωπε. Μερικοί άνθρωποι έχουν καταφύγιο για τη νύχτα, ο άνεμος θα κρατηθεί μακριά τους για απόψε, το χιόνι που τους προορίζονταν πέφτει στο γυμνό δρόμο.

Όμως ο κόσμος δεν αλλάζει μ' αυτό, οι σχέσεις ανθρώπου με άνθρωπο δεν καλυτερεύουν απ' αυτό, ο αιώνας της εκμετάλλευσης δε συντομεύεται με κάτι τέτοια.

Μπέρτολτ Μπρεχτ